

Het eerste kleed.....

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי-אוֹר:

God zei: 'Er moet licht komen,' en er was licht.

Het tweede kleeed.....

Rond het licht dat leven doet

Groeten wij elkaar met vrede

Paaslicht straalt ons tegemoet

zegen wie u liefde delen

licht dat dit geheim behoedt, God is goed

Dit is één van de liederen die wij hierna samen zullen zingen. Voor ons, de makers van deze Quilt, heel passend bij het thema "Licht". Wij hebben ons de vraag gesteld: hoe geven we dat "licht" vorm? Het licht moest stralend zijn, het middelpunt.

Dat was het eerste begin, daar wilden we van uit gaan. Wat betekent dit voor ons? Hoe beleven we dat? Licht is niet gewoon. God schiep het licht als eerste levensbehoefte. Licht om ons heen vinden we zo gewoon, we kunnen niet zonder. In onze huizen plaatsen we lampen voor wanneer het donker wordt, we hebben lampen op elke plek waar we denken ze nodig te hebben.

Licht: we blijven er naar zoeken, wandelend in de bossen zijn we blij wanneer het licht weer door de bomen komt, dan is er weer ruimte.

Licht geeft ons lucht, het verandert ons. Dat wilden we uitbeelden met het licht centraal, als middelpunt. Wij lopen onze weg door het leven, kunnen niet zonder dat LICHT.

In de luchten zien we het licht, hoe mooi en ontroerend kunnen ze zijn. In de natuur zien we het licht, in het groen, de bloemen, de bomen, met hun prachtige kleuren. We zoeken het licht in de omgeving waarin we leven kunnen, we er zijn voor de mensen om ons heen. De wereld is door alles wat we horen en lezen zo dicht bij ons gekomen, hoe dan ook, we moeten er mee leren leven. We zoeken altijd weer iets positiefs, iets wat ons een straaltje "licht", hoop geeft.

De levensboom zien we als symbool van kracht, van sterk willen zijn. Ook al lijkt de boom dor toch behoudt hij zijn kracht. Zo zijn wij mensen onderweg.

Dat licht zoeken we, dat licht wil de kerk ook uitstralen en aan ons mee geven. Dat licht wil ons sterk maken, om in het leven onze weg te gaan, een leven met alle mooie en blijde dingen en ook de zorgen die er zijn. Dat zo de kerk met veel licht een thuis mag zijn. Met Gods belofte: Ik zal met jullie zijn.

Het derde kled..... Samen een wandkleed maken. Hoe doe je dat. Hoe komt zo iets tot stand. De gedachte is om samen wandkleden te maken, om de wanden in de koepel aan te kleden. Het is een proces. De eerste keren komen we als grote groep samen om gedachten en ideeën uit te wisselen. De een wil direct aan de slag met stof, schaar, naald en draad.

De ander denkt in beelden. Weer een ander spreekt over technieken, vormen en kleuren. De groep is groot en daarom gaan we in sub groepjes uiteen om per groep een idee uit te werken. Regelmatig komen we samen om over het vervolg en de uitwerking te praten. Naar elkaar te luisteren, elkaar te verrassen.

Het thema is: 'Er zij licht' zo hebben we afgesproken. De materialen die we gaan gebruiken stemmen we op elkaar af. We gaan uit van bestaande stoffen. We maken af spraken over kleuren. En zo gaat onze groep aan de slag. Een scheppingsverhaal. Zes vrouwen met een wir war aan gedachten en tassen vol stoffen en materialen van touw- hout. Al pratend en tastend zoeken we een weg. Wat is het Licht. Licht bestaat alleen als er ook duisternis is. Vanuit de chaos wordt orde aangebracht. Krijgt alles zijn plaats en breekt het Licht door. Verlicht door het Licht kunnen pijn en wanhoop veranderen in heelheid hoop en vrede. Waar zien we dat Licht. Hoe vertaalt dat zich in een wandkleed. Welke stof past daarbij. Welke vorm? Komt het Licht van God. Mogen we het Licht ontdekken in onze medemens. Kunnen en mogen wij zelf dat Licht doorgeven. We maken het wandkleed voor de Koepel. Een ontmoetingsruimte naast de prachtig mooie oude kerk de Hobbe van Baerdt. Het kleed is voor de mensen die daar komen. Voor de gasten die op bezoek komen. Voor de vluchtelingen die hier les krijgen Voor u als kerkganger. We hopen dat eenieder iets van zichzelf herkent in dit kleed. Het was een feest om dit kleed samen te maken.

In het wandkleed zien we een landschap met al zijn facetten. Zien we onze levensreis door alle jaren heen. En op onze levensreis door dit landschap hier op aarde zien we ook het Licht. Het Licht als een bron. Een bron die ons voedt

Als een stroom, die met ons meegaat. Als een sprankje licht. Nauwelijks zichtbaar maar altijd aanwezig. De mensen staan centraal. Zij doen ertoe. We laten ze zien in al hun verscheidenheid. Oude mensen, jonge mensen, stoere mensen, kwetsbare mensen. Mensen die zeker weten, mensen die aarzelen. Mensen van nu en voorbij. Ze horen er allemaal bij. Doorleefd hout verbindt hen. Het Licht is er voor hen en door hen.